

Hitbuzgalmi havi folyóirat. ♦ Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület Budapest, IX., Üllői-út 77. szám. ♦ Csekkszám : 19.166.
Előfizetési ára 2 P, példányonként 20 fillér.

«MONSTRA TE ESSE MATREM.»

A természet évről-évre szemünk elé táruló renaissance-át csodálja az emberiség. A téli pihenőjéből ébredő őserő rügyet fakaszt, virágba borít minden eddig dermedten meghúzódó fűszálat. útszéli fát. Örömmel tölt el minden embert ez a csodálatosan megismétlődő feltámadás. Egyházunk örökké tavaszos kertjének is meg van a virágba borulása. A legszebb május hónapban virágba borulnak templomaink oltárai és megjelenik szemünk előtt az «égi Szűz Virág». Megkonduznak a május esti harangok és a hitatos arcú emberek lépdelenek a templomok felé. Gyárból hazatérő munkás, hivatalát befejező tisztviselő, elfáradt falusi földműves lépi át a templom küszöbét, hogy köszöntse «május Királynőjét» a Szent Szűzet. Száll az ima, száll az ének a legszebb Virágszál felé. A földön járó, küzdő ember szinte ösztönszerűen keresi a Szűz Anyát imáiban, énekeiben és vigasztalás tölti el, ha oltára képe, vagy szobra előtt letérdelhet. Mint az édesanyjától elszakadt gyermek hangosan keresi anyját s meg nem vigasztalható, míg újra meg nem láthatja, úgy keresi az ember is, ez a nagy gyermek, ideális anyját a Szűz Anyát. «Monstra te esse Matrem» — mutasd meg, hogy Anyánk vagy —, éneklük naponta a szentmisén az Örökimádás zárda adoráló nővérei is. Kérő énekünk túlszárnyal a szép templom gótikus boltívein át az örökkévalóság felé s benne az egész emberiség hangos invokációját látom.

Mutasd meg, hogy Anyánk vagy! Anyánk lettél Szent Szűz a betlehemi éjszakán, mikor mint az újszövetség Évája megajándékozta bennünket a második Adámmal. Mikor karjaidon hordoztad az égi kisdedet, valójában az egész emberiség szebb jövőjét zártad karjaid közé. Anyánk lettél a Golgota véres keresztjé-

nek tövében is. Halódó Szent Fiad, a hűséges Jánoson át az egész emberiségnek felajánlott téged. «Ime a te anyád!» — mondotta Jézus és mint szent örökség vonultál be az emberek szívébe. És tudom, hogy téged onnan soha semmiféle erőszak ki nem téphet. De anyánk lettél nekünk magyaroknak is. Első szent királyunk azon a gondterhes augusztusi napon neked ajánlott fel bennünket. Az újszülött, anyátlan magyar kereszténység egyszerre a világtörténelem legszerencsésebbjé lett, mert anyai oltalmad oly sokszor megnyilvánult. Különösen pedig mutasd meg most, hogy anyánk vagy! A világ egyik legárvább népe könyörög hozzád. Tudjuk, hogy nemzetünk sorsának mindig te voltál a legbiztosabb kezű intézője. Mekkora szükség van most tereád. Mutasd meg gyermekeidnek a jó erkölcsök útját, mert sokan letértek róla. A nehéz idők mindig felidézik a kísértés szellemét és többen megtántorodnak. Mutasd meg a türelem és áldozatkészség útját, mert hamar akadnak zúgolódók! Sokan még ma is a kényelem és a mindenáron való földi boldogulás átkos útján akarnak haladni. Előkerülnek az önzés sötét lovagjai is, hogy megkísértsék a becsületeseket. Mutasd meg az engesztelés útját, amelyen te is jártál! Életed az engesztelés példaképe volt, hiszen mindenről lemondta, hogy kibékíthesd az embert az Istennel. Mutasd meg az életszentség útját a törekvő lelkeknek, hogy az Eucharisztia által Isten remekművei lehessenek!

Mindezt bizalommal kérjük tőled Szűz Anyánk. A májusi litániák virágos oltárai elé letesszük szent ígéletünket, hogy hűségesebbek leszünk, mint valaha. Egymásban a testvért fogjuk szeretni és hitünket buzgóbban gyakoroljuk. A gyermeknek méltónak kell lennie anyjához. Mi eddig talán méltatlanok voltunk hozzád és megszorítottunk téged. Szent óhajunk, hogy «minket hiába, Uram, ne sirasson áldott Boldogasszony».

Kiss István.

Pápasírok.

(Római élmények 1940-ből.)

Akik Rómában a Szent Péter-bazilikát tanulmányozva belevesznek a képek, szobrok, kápolnák tömkelegébe, meglepődve veszik észre, hogy a kupolát tartó egyik oszlopnál lépcsőlejárát vezet a bazilika kriptájába, ahol még a régi Nagy Konstantin császár által épített bazilikából megmentett műemlékeket őrzik. A földkerekségnek talán legnagyobb sírboltja ez a vatikáni Grotta, félköralakban húzódik a kupola alatt, mintegy körülfogva Szent Péter apostol sírját. Oltárok, oszlopok, mozaikok, freskók és több, mint száz pápának holteste kapott itt elhelyezést a különböző sírkamrákban. Belépőjegygyel lehet megtekinteni a villannyal fényesen megvilágított csarnokokat s akár egész napot is eltölthet benne az, akit érdekel a pápák szarkofágjainak sírfelirata. A bazilika egyik sekrestyése kalauzolja itt a látogatókat.

Az első folyosóban Mino da Fiesole mesterműve, a tizenkét apostol szobra kapja meg a figyelmemet, aztán két szépséges kápolna jön, egyiknek oltárán remekművű Máriakép, a másikban ifjabb és idősebb Jakab apostolok szobrai, ugyanitt szép dombormű Szent Péter és Szent Pál kivégzéséről és egy Madonna-freskó. Továbbmenve hatalmas szarkofágot látok értékes ó- és újszövetségi jelenetek díszítik. Beljebb megint Szent Péter apostolról elnevezett kápolnába jutok, oltárán az apostolfejedelem képe áll. Majd tovább háromhajós grottába érek, amelynek oltárán kedves, szép Szűz Mária-kép ékeskedik.

A sekrestyés újabb látogatócsoportot fogad s most már egyedül folytatom utamat a pápák sírboltjaiba, ahol már nem magyaráz a vezetőkalauz, mert a láto-

gatókat inkább a Konstantin-bazilika maradványai érdeklik. Méltóságos csend honol itt a grottáknak ebben az egészen külön kis világában, mi sem zavarja a szemlélőt, amint csarnokról-csarnokra járkál, vagy megáll egy-egy hatalmas fémharmvány koporsó előtt, amelyben az anyaszentegyház fejedelmei nyugosznak — csaknem valamennyinek élete az egyháztörténelem egy-egy korszakának zárópecsétje.

Itt van például mindjárt VIII. Bonifác pápa, aki szép Fülöp francia királlyal vívja harcait s az ebben kiállott izgalmakba hal bele. Avagy itt van Braschi kardinális: VI. Pius pápa, kinek egyéniségéről sugárzott a méltóság és szentség, pápasága a jozefinista egyházzpolitikában merül ki, később Napoleon foglya lesz és az örök város határán kívül száműzetésben hal meg. Emitt nyugszik egyik sírűregben az sienai származású humanista II. Pius pápa, széleskörű műveltsége a tudomány minden ágára kiterjed, s aki egész pápai működését a kereszténységet Kelet felől fenyegető veszedelem fékezésére szenteli s ennek áldozata is lesz. Amott egy másik sírkamrában a nagy Orsini név birtokosa, a tetterős, szilárdjellemű III. Miklós pápa ugyancsak hatalmas műveltséggel, pápasága alatt szakadatlanul munkálkodik a görögkeletiekkel való egyesülésen. Azután itt van VI. Orbán pápa sírja, akinek megválasztása igen viharosan folyt le, a conclave alatt a római nép behatol a vatikánba és zúgva követeli: »Római akarunk, de legalább is olaszt!» Hiába tiltakoztak a bíborosok a conclave megsértése miatt, az idők jelei erősen követelték azt az egyházi reformot, amelyet már Sienai Szent Katalin sürgetett.

Azonban nagy keresztény fejedelmek sírjait is meg lehet itt a grottákban találni, akiknek élete valami kiváló kapcsolatot mutat fel az Egyházzal és a pápasággal. Ráakadok II. Otto német császár koporsójára, aki nemes gesztussal kétszer segítségére siet hadaival az egyházi államnak. Itt nyugosznak a katolikus Stuartok, akik Anglia trónját iparkodnak megmenteni a katolikus Egyház számára. No és itt van a szédületes tudású Svéd Krisztina királynő, korának legműveltebb uralkodója, világhírű matematikus, páratlan philologus, eredetiben olvassa a szentatyák iratait, olyan könyvtára van, hogy Európa tudósai köréje gyűlnek. Decartes neves olasz bölcselőtől tanul filozófiát, aki a bölcséleten keresztül ismerteti meg a protestáns uralkodónőt Isten és a katolikus Egyház létezéséről, mire Svéd Krisztina jezsuitákat kéret magához, akik hitoktatásban részesítik. Mivel mint katolikus a fennálló törvények miatt Svédországban nem uralkodhatna tovább, lemond trónjáról, Innsbruckban 1655-ben leteszi a katolikus hitvallást s innét írja megindítóan szép levelét a római Egyház fejéhez: »Megmutattam a világnak, hogy Szentségednek engedelmeskedhetni nagyobbra becsültem egy királyi trónnál és egy birodalomról mondtam le azért, hogy a katolikus Egyház tagja lehessenek». Innsbruckból Rómába megy a nagy királynő, hogy egész életét ott töltsse. Az örök város határánál a bíborosok fáklásmenete fogadja és a királynő fehér lovon ülve vonul be Rómába, hol másnap karácsony ünnepén a Pápa kezéből veszi a bérmálás szentségét. A Szent Péter-bazilika jobboldali mellékhajójában szép márvány dombormű is megörökíti a hősléklű királynőt, akinek szép és nagy áldozatát Róma azzal jutalmazta, hogy a pápai sírboltokban nyert örök nyugóhelyet. Most már fényeskedik neki az örök Világosság, Akit Svéd Krisztina lángelméje szüntelenül kutatott.

A vatikáni grottákban sétálva ezek a gondolatok elevenültek fel emlékezetemben felidézgetve magamban az egyháztörténelem nagy lapjait. Mennyi nagy név, nagy élet, nagy küzdelem van eltemetve itt a sírboltokban, lezajlott nagy évszázadok, letűnt világok, de egy soha el nem múló dinasztíának, a Pápaságnak dicsőségére.

Hoffer Ilona, főv. r. kat. hitoktató.

Kánter Károly alázatossága.

Az alázatosság a sarkalatos erények egyike és természetesen a tökéletesség egyik tartó pillére. Alázatosság nélkül el sem képzelhető életszentség s ezért a szentek mind alázatosak voltak. Szent Terézia, a nagy misztikus lélek mondja: az alázatosság nem más, mint igazságosság. Helyes elbírálása önmagunknak, hogy bűnre hajló, gyarló emberek vagyunk. Sokszor halljuk mondani, ha a szentek erényeiről van szó, «könnyű nekik, hiszen szentek voltak!» De ne feledjük el, hogy a szentek nem születnek — a szentek lesznek —, mégpedig úgy, hogy minden kis bennük rejlő tökéletlenséget vasmarokkal igyekezzenek kiirtani s helyette az erények virágait ültetik szívükbe. Így tett szentéletű, boldogemlékű Prelátus Urunk, Kánter Károly is. Egy alkalommal fontos megbeszélést folytatott, az Örökimádás zárda akkori Főnöknőjével. Mindkettejük hevesen védelmezte igaz álláspontjait; a Főnöknő a rend szabályaira hivatkozott, míg az alapító Úr az Oltáregylet érdekeit védte. Nem tudtak megegyezni s a Prelátus Úr elégedetlenül, sietve távozott. De alig pár perc múlva, mosolygós arccal nyitott be újra a társalgóba és a Főnöknő felé fordulva alázattal köszöntötte: «Dicsértessék a Jézus Krisztus!» — Más alkalommal még inkább kiviláglott mély alázatos lelkülete. Az Oltáregylet hölgyei nagy ünnepélyességgel akarták megülni Kánter Károly születésének 50. évfordulóját. A mostani zárda és templom még nem volt kész és a kedves Anyák a Rákos-utcai kis házban laktak. Az ottani kis kápolna oltárára alig bírták felrakni az 50 drb. gyertyát, amit az alelnöknő kívánságára szép szimbolumnak szántak és a rengeteg virágot, amit a tisztelők oda hordtak. Hogy hogyan nem, a Prelátus Úr váratlanul éppen akkor jött, mikor az előkészületek folytak és belépett a helyiségbe. Látva a rendkívüli helyzetet, igen megütközött rajta. Másnap egybegyűlt az ünneplő közönség, a hölgyek kezében virág és várakozásteljesen figyelték az ajtót, hogy azon az Ünneplendő belépjen. De helyette telefonértesítés jött, hogy a szentmisét nem a Prelátus Úr, hanem egyik paptársa fogja tartani. Általános meglepődés és szomorúság lett erre a hölgyek közt és egy-két könnyecsepp is leperdült talán! Következő választmányi ülésen azonban szokatlan esemény történt. Kánter Prelátus Úr alázatosan bocsánatot kért a választmány előtt az összes hölgyektől, hogy neveletlenül viselkedett velük szemben és figyelmességüket ridegséggel viszonzta. Úgy mondá: «alázatos akartam lenni és az ünneptelést elkerülni» — «de lelkiatyám figyelmeztetett, hogy ez nem igazi alázatosság s megbántottam a hölgyeket, — ezért most, ünnepélyesen bocsánatot kérek mindnyájuktól». — Úgy-e ez azután igazi alázatosság volt?

Figyeld meg: Isten csak jót akar, Isten évezredek óta csak jót sugároz a földre. Vedd fel sátorfádat, taposd véresre a lábad s állj bele ebbe a csodálatos és szüntelen viruló jóakarásba és jöttévébe! . . . Ez személyes részvétel az isteni Teremtő munkában és látni fogod, hogy te, porszeme a porszemnek, gazdagabb vagy, erősebb vagy a világ összes pénzfejedelménél, mert a tettből «anyagot» gyúrtál, de hozzáadtad a szívedet is! . . . Így részese lehetsz és csakis így lehetsz részese s alkatrésze a teremtésre áradó irtalomnak.

* * *

Istentől ne kívánd, hogy erőszakoskodjon. Ez csak az ember sajátja.

* * *

Akivel az Isten kivételt tesz, azt szenvedéssel ékesíti.

Imameghhallgatás.

Kánter Károlyt megkértem, legyen az én mennyei lelki atyám. Elmondom neki minden ügyes-bajos dolgomat s ő mindig közbenjár a jó Istennél. A választ is megkapom mindig vagy suggallat útján vagy egész különös módon, mint az alábbi eset is tanúsítja. — Egyik rokonom, aki egész életében messze volt a jó Istentől, szigorúan meghagyta leányának, ha egyszer oda kerül, ne merjen hozzá papot hívni. 72 éves korában súlyosan megbetegedett, műtétnek kellett magát alávetnie. Mondtam a leányának, hogy valahogyan reá kellene bírni, hogy meggyónjon; a leánya nem mert szólni. Az operáció a hó első péntekjére volt kitűzve. Nagyon sajnálom ezt a lelket, s az operációt megelőző szerdán elpanaszoltam az én kedves mennyei lelkiatyámnak bánatomat. Úgy szeretném ezt a lelket megmenteni és járjon közbe a jó Istennél. — Csütörtökön nem tudtam betegemhez menni. Péntek reggel már korán bent voltam, s a leánya azzal fogadott: Képzeld! a Mama magától akart tegnap este meggyónni s ma, mielőtt operálni vitték, megáldozott. Azt már nem mondták meg a leányának, hogy az utolsó kenet szentségét is megkapta. Néhány hét múlva szép csendesen meghalt. Megadatott neki a kegyelem, hogy türelmesen viselt szenvedéssel kiengesztelte a jó Istent.

Világ királynője.

Engesztelő Szent Szűz ... Világ Királynője!

Kegyelmek Osztója ... angyalok Úrnője!

Földünk legbájosabb, szűzfehér Liljoma,

Mennysország tündöklő hajnali Csillaga!

Áldott Istenanya! ... Világ Királynője!

Szenvedők Vigasza ... bűnösök Mentője!

Vérázott földünkről Hozzád zokog jajunk:

Ne hagyj veszni néped, Anyánk ... Nagyasszonyunk!

Irgalomnak Anyja ... Világ Királynője!

Szentséges Atyánkkal borulunk Elődbe:

Szeplőtlen Szívednek ajánljuk magunkat,

Terjeszd oltalmunkra hatalmas jobbodat!

Kegyes Közbenjárónk ... Világ Királynője!

Borulj az Úr elé értünk könyörögve:

Fordítsd el felőlünk érdemelt haragját,

Eszközöld ki tenger bűnünk bocsánatát!

Engeszteld meg Istent, Világ Királynője!

Szörnyű vérvíatar s gyász szünjön meg végre ...

Derüljön fölénk új Béke szívárványa,

S jöjjön el Szent Fiad Szeretet — országa!

Kupka Izabella.

Eucharisztikus szeretetgyűrű.

(Az «Egyesületközi Eucharisztikus Szeretetszövetség» felhívása, Budapest, IX., Üllői-út 77.)

Jézus néha az emberek megtérése, hitük megerősítése, vagy kiváltságos hű lelkeknek gyengéd szeretetük jutalmául csodálatos módon tesz bizonyosságot eucharisztikus jelenlétéről. Így megtörtént, hogy midőn egyszer egy szabadkőműves profanizálni akarván a legméltóságosabb Oltáriszentséget, összeszurkálta, — a Szentostyából vércseppek törtek elő. Ilyen események után rendszeren megélnékül az eucharisztikus hitélet, szorgalmasabban látogatják, buzgóbban imádják a szentségi Jézust.

Amikor azonban az Úr nem is ad ily kézzelfogható bizonyítékot áldott jelenlétéről, akkor sem szabad kisebbnek lenni buzgalmunknak. Jézus él, Jézus szeret, Jézus vár minket a Tabernákulumban.

Mária anyai szívének nagy fájdalma, hogy szent Fia oly sokat van magára-hagyva templomainkban.

Pedig a mai időkben többet kell engesztelnünk, mint bármikor. Jézus ezt ma jobban várja tőlünk. A szeretet kihült, a gyűlölet uralkodik.

Ha nem sokszorozódik meg az engesztelők száma, ha nem leszünk hálásabbak szent jelenléteért és többi kegyelmeiért, hogyan remélhetjük áldását, segítségét e súlyos napokban.

Azért az Egyesületközi Eucharisztikus Szeretetszövetség elhatározta, hogy addig kér, kopogtat, zörget a szívek ajtaján, míg lehetőleg minden templomban meg lesz szervezve a szentségi Jézus állandó imádása; kezdve elsősorban minden csütörtökön, mely napon különösen hálás szívvel emlékeznek és mondjon köszönetet minden eucharisztikus lélek az isteni szeretet drága ajándékáért.

Nagyon szép és ajánlatos volna minden templomban a hó első pénteke előtti csütörtökön szentóra tartása is, mely az Örökimádásból indult ki s ma már igen ismeretes Budapesten. Háromrészes eucharisztikus elmélkedő beszéddel, közben pár percnyi csendes elmélkedés és egy-egy eucharisztikus énekkel, utána «Tantum ergo...» s szentségi áldással; a lelkeket minden alkalommal hatalmas lendülettel viszi előbbre az eucharisztikus Jézus szeretetében.

Míg katonáink a fronton állandóan harcolnak, mi itthon állandóan ostromoljuk Jézus Szívét értük, hazánk szabadsága s az igazságos békéért.

A szeretet könnyei.

(Falusiak utcai jelenete.)

Egyik pesti utcasarkon	Sír-zokog a szegény asszony
sír-zokog egy szegény asszony...	ott a népes utcasarkon...
ezek mennek el mellette,	de senki őt nem kérdezte:
de észre őt egy sem vette.	mért kesereg, mi a veszte?

Egyszerre csak egy kis leány
kiált felé: «é d e s a n y á m!» ...
s együtt sírnak most már ketten,
hogy egymásra leltek — Pesten.

Brenner Tivadar.

A fiókoltairegyleteket ezúton kérjük, hogy a nehéz időkre való tekintettel mindenütt szorgalmazzák az engesztelő szentmisék mondatását és a szentáldozásokat. A háborúk miatt felgyülemlik az emberi gonoszság. De Isten büntető kezének súlyát csak úgy tudjuk elhárítani, ha engesztelünk. Ahol sok a véték, ott sok engesztelésre van szükség. Tagjainkat buzdítsuk az engesztelésre és tegyük ezt hitvalló tömegmozgalommá. Az engesztelő hűséges lelkek fogják megmenteni a világot a legnagyobb engesztelőnek a Szent Szűznek közbenjárásával. Legyen ez májusi főprogrammunk.

Kongregációink közös ünnepélyes tagfelvételi napja lesz május 2-án vasárnap este a 1/46-kor kezdődő ájtatossággal kapcsolatosan. Az avatást végzi dr. Tiefenthaler József p. kam. kongr. prézes.

Május hónap mindennap este 1/46-kor az Örökimádás templomban szentbeszédnek lesznek a boldogságos Szent Szűz tiszteletére. A megnyitó ájtatosság április 30-án lesz.

Május 4-én kedden lesz az idén megünnepelve a Virgo Reparatrix, az Engesztelő Szent Szűz napja. E napon délelőtt 9 órakor énekes segédletes szentmise, este ünnepélyes áldás, melyet Angelo Rotta apostoli nuncius úr ónagyméltósága fog tartani.

Központi választmányi ülésünk máj. 10-én, a terjesztőnői értekezlet pedig május 24-én lesz, mindkettő d. u. 4 órakor.

Új oltáregyesület alakult Csicsón és Kolozsnémán tekintélyes taglétszámmal. Az új hajtásokon legyen a szentségi Jézus bő áldása.

Az egyházmegyei beszámolóhó pótlásaképpen közöljük, hogy a váci egyházmegyéből kiegészítésül 1512 P 03 fill., a veszprémiéből 1101 P 22 fill., szatmáriából 129 P 90 fill., a pannonhalmi főapátságtól pedig 242 P érkezett be. Az adakozók bőkezűségét fizesse meg az Úr Jézus sokszorosan.

Olvassuk összejöveteleinken az alábbi tartalmú könyveket:

Tihanyi Tibor: *Ahítattal, illendően, nemesen.* A gyakorlati katolikus életnek valószínűs kincses kalauza ez a kis ötven oldalas mű. Nincs hitéletünknek olyan területe, ahol ne vezetne bennünket biztos kézzel a figyelmes szerző. A templomban ott kellene lennie minden hívőnk előtt, hogy illedelmese legyenek.

Szabó M. Erna: *Nagyobbra hív az Úr.* Az úr szolgálatát kereső lelkek számára íródott ez a sikerült könyv. Ma, amikor oly kevesen vannak hivatásos szülők és hivatást ébresztő nevelők, nagy szolgálatot tesz ez a könyv. Ha a serdülő lelkek idejében kézbe vehetnék, bizonyosan több és jobb hivatás ébredne az Úr szolgálatára. Minél több fiatalnak adjuk kezébe e művet.

P. Fehér Mátyás: *Magyar fények.* Az avatott tollú író a magyar szent-domonkos-rendi szenteket mutatja be az olvasónak. Ritkán hallott és ismert hősök vonulnak el lelki szemünk előtt, akikre nemcsak szent Domonkos rendje, hanem mi magyarok is mindnyájan büszkék lehetünk. Ismertessük meg őket híveinkkel.

Fenti könyvek kaphatók a Szent István Társulat könyvesboltjában, Budapest, IV., Kecskeméti-u. 2.

TELJES BÚCSÚK.

A hó első csütörtökén és péntekén, az egyéni imádási óra napján, egy tetszés szerinti napon.

GÍMASZÁNDÉKUNK

Hiszek Jézus Krisztusban, aki szálla alá poklokra, harmadnapon halottaiból feltámadta.

Üdvözítőnk halála nem tett pontot megváltói működésének végére. Halála nem elpihenést jelent, hanem folytatása a megkezdett műnek. Első útja a pokol tornáca volt, ahol a megváltásra váró lelkek tömegei várták. Az eredeti bűn elzárta előttük a menybejutás lehetőségét. Jézus a nagy «consolator» vigasztaló előbb őket keresi fel, elhozza nekik a legnagyobb örömhírt, hogy véget ért várakozásuk. Elindul a megváltottak első csapatával, hogy maga vezesse be mint győztes hadvezér az elit sereget. Micsoda fenséges processzió lehetett ez, melyben a főpap maga az Istenember volt. Ezzel megnyit az ég felé vezető út. A büntetés és tilalom korlátai ledőltek.

A győzedelmes Krisztus azonban még ezzel nem mutatta meg isteni erejét a világ felé. Ott még mindig azt hitték, hogy Krisztus végleg elbukott. A sírnál örökös karhatalmi emberek azzal a tudattal teljesítették szolgálatukat, hogy a nagy próféta ügye elveszett. Ezt az illuziót oszlatta el Krisztus húsvét hajnalán. Szent testének lerontott templomát harmadnapra felépíti és bebizonyítja, hogy élet és halál ura. A földi hatalom örei tehetetlen szemlélői az emberileg megmagyarázhatatlan eseménynek, a feltámadásnak. Ezzel a ténnyel bizonyította be Krisztus Úrunk, hogy mennyei Atyja között és Öközte teljes hatalmi azonosság áll fenn. Újra be kellett látni a nagypénteki megállapítás igazságát: Ez valóban Isten Fia volt!

A feltámadás megszegyenítése volt a Krisztus ellen lázadó világnak. A világ nem ismerte fel benne az Isten küldöttét megváltót. Lázadónak, hatalomra vágyónak kiáltotta ki Pilátus házában. Alázatos egyszerűsége miatt rangon alulinak tartotta, hogy Krisztust megváltónak fogadhasssa el. Csak a názáreti ács fiának tartották. Ha pedig csodákat művelt, a sáttánnal szövetkező gonosztevőnek nevezték. Csak éppen Isten Fiának nem akarták elfogadni. Ha pedig annak nevezte magát, azt mondták, hogy cáromkodik, mert Istenné teszi önmagát. A húsvétvasárnapról sírból kisugárzó fényről döbrent reá a világ, hogy kivel áll szemben. Micsoda stílusos arculütése ez a hitetlenségnek. A halál felett győzedelmeskedő Krisztus fölényesen tekinthetett a földi hatalom halandó és gyáva reprezentánsaira.

De a feltámadás nagy vigasz és elégtétel is volt mindazoknak, akik életüket Krisztushoz kötötték. Apostolai, hívei, buzgó követői milyen felemelő érzéssel vehettek tudomást a feltámadásról. Hiszen még őket is megkörnyékezte a kétely. A kételkedő emmauszi tanítványok, a hitetlen Tamás örökös bizonyítékok amellet, hogy mennyire letörte őket is Krisztus halála és látszólagos letűnése. Milyen szent büszkeséggel hirdeti Péter, Krisztus feltámadását a jeruzsálemi templom kapujában (Ap. csel. 3. 15.) és mennyire igyekszik alátámasztani Szent Pál az ő tanítását Krisztus feltámadásával: «Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi tanításunk, hiábavaló a ti hitetek is» (Kor. I. 15. 14.). A ma hívő emberét is az a boldogító tudat vigasztalja a küzdelmes életszakaszokban, hogy abban a Krisztusban hisz, aki győzött és aki győzni enged mindazoknak, akik benne hisznek. Soha boldogítóbb tudat nem tölthette el a keresztény tömegeket, mint a feltámadás ténye. Ezért tör ki az ajkukon az alleluja és visszhangzanak tőle a templom boltívei, a körmenetet látó utca. «Hála legyen az Istennek!» énekelik a lelkes tömegek és lelkük megtelik örömmel. Köszönjük Neked Jézusom, hogy haláloddal nem fejezted be megváltói művedet, hanem a pokol tornácára alászállva és harmadnapra feltámadva elmélyítetted teidben az irántad való törhetetlen hitet és bizalmat! K. I.

